

بهمان کس که صلوة
 بجزیم محمود
 آید او بجزیم برود ز شوره
 نوز از روزه او شود نایاب
 که فرستاده روز به نیت
 قصر و رحمت تمام دور
 ز برطل او رحمت و غور
 چون مرد شام چهارده حجاب
 وَكَلَّمَنِي كَيْفَ حَبِيبِي مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 هَذِهِ الْمِنَى قَالَتْهَا كَأَيُّوعٍ جُمِعَتْ لَهُ هَذِهِ الْفَضْلُ
 وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ وَخَيْرُ رِوَايَةٍ فِي
 كَفِّ أَوْ دَرَكِ حَبِيبِ بَابِ
 این کرامت نصیب نیکو است
 بر فرستنده بخوابد و در آن
 در همان شخص است روز جزا
 بسم که عبودت خدا کریم
 در روایات دیگر چنین
 که بخواهد دعا ببرد بر این
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مَا سَأَلَكَ بِهِ سَيِّدُكَ
 مِنْ عَظَمَتِكَ وَفَضْلِكَ وَجَلَالِكَ وَفَخْرِكَ وَ

وَسُلْطَانِكَ وَبِحَقِّ اسْمِكَ الْخَزُونِ الْكَتُونِ
 سَيِّدَتِي بِرَفْسِكَ وَأَتَمُّكَ فِي رَأْسِكَ وَأَسْمَأُكَ فِي رَأْسِكَ
 ایند او ند که بر کس هم
 بجز آنم درشت کلام نگو
 از بزرگ قدرت تو بگوست
 هم بر سلطان تو یاد باب
 بجز کلمه نام تو نیست
 که بر بزرگ ذات تو خورشید است
 بجز آن خیار با آنم هم
 که با شنیدن بجز او نیست
 که با شنیدن بجز او نیست
 أَنْ تَصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَأَسْأَلُكَ
 يَا سَيِّدِي الَّذِي إِذَا دُعِيَ بِهِ لَجِبْتَ بِهِ وَإِلَّا سَأَلْتُ
 بِهِ أَعْطَيْتَ وَأَسْأَلُكَ يَا سَيِّدِي الَّذِي وَضَعْتَهُ
 عَلَى لَيْلٍ فَأَظْلَمَ وَعَلَى النَّهَارِ فَأَسْتَنَارَ وَعَلَى الْبُحْبُوحِ
 فَأَسْتَقَلَّتْ وَعَلَى الْأَرْضِ فَأَسْتَقَرَّتْ وَعَلَى الْجِبَالِ
 فَاسْتَوَتْ وَعَلَى الصُّعْبَةِ فَدَلَّتْ وَعَلَى مَتَاهِ

سَلَامَةٌ